

Chúa Nhật Tuần XXX - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1   Gr 31,7-9

Bài trích sách ngôn sứ Giê-rê-mi-a.

Đức Chúa phán thế này: Reo vui lên mừng Gia-cóp,
hãy hoan hô dân đứng đầu chư dân!
Nào loan tin, ca ngợi và công bố:
“Đức Chúa đã cứu dân Người, số còn sót lại của Ít-ra-en!”
Này Ta sẽ đưa chúng từ đất Bắc trở về,
quy tụ chúng lại từ tận cùng cõi đất.
Trong chúng, có kẻ đui, người què, kẻ mang thai, người ở cũ:
tất cả cùng nhau trở về, cả một đại hội đông đảo.
⁹Chúng trở về, nước mắt tuôn rơi,
Ta sẽ an ủi và dẫn đưa chúng,
dẫn đưa tới dòng nước, qua con đường thẳng băng,
trên đó chúng không còn vấp ngã.
Vì đối với Ít-ra-en, Ta là một người Cha,
còn đối với Ta, Ép-ra-im chính là con trưởng.
Đó là lời Chúa

Đáp ca   Tv 125,1-2ab.2cd-3.4-5.6 (Đ. c.3)

Đ.Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.
Khi Chúa dẫn tù nhân Xi-on trở về,
ta tưởng mình như giữa giấc mơ.
Vang vang ngoài miệng câu cười nói,
rộn rã trên môi khúc nhạc mừng.

Đ.Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Bấy giờ trong dân ngoại, người ta bàn tán:
“Việc Chúa làm cho họ, vĩ đại thay !”
Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại!
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Đ.Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !

Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.
Lạy Chúa, xin dẫn tù nhân chúng con về,
như mưa dẫn nước về suối cạn miền Nam.
Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.

Đ.Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !

Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.
Họ ra đi, đi mà nức nở,
mang hạt giống vãi gieo;
lúc trở về, về reo hớn hờ,
vai nặng gánh lúa vàng.

Đ.Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !

Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Bài đọc 2   Hr 5,1-6

Bài trích thư gửi tín hữu Híp-ri.

¹ Thừa anh em, thượng tế nào cũng là người được chọn trong số người phàm, và được đặt lên làm đại diện cho loài người, trong các mối tương quan với Thiên Chúa, để dâng lễ phẩm cũng như tế vật đền tội. ² Vị ấy có khả năng cảm thông với những kẻ ngu muội và những kẻ lầm lạc, bởi vì chính mình cũng đầy yếu đuối; ³ mà vì yếu đuối, nên vị thượng tế phải dâng lễ đền tội cho dân thế nào, thì cũng phải dâng lễ đền tội cho chính mình như vậy. ⁴ Không ai tự gán cho mình vinh dự ấy, nhưng phải được Thiên Chúa gọi, như ông A-ha-ron đã được gọi. ⁵ Cũng vậy, không phải

Đức Ki-tô đã tự tôn mình làm Thượng Tế, nhưng là Đấng đã nói với Người: Con là Con của Cha, ngày hôm nay Cha đã sinh ra Con, ⁶ như lời Đấng ấy đã nói ở một chỗ khác: Muôn thuở, Con là Thượng Tế theo phẩm trật Men-ki-xê-đê.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng   Mc 10,46-52

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

⁴⁶ Khi ấy, Đức Giê-su và các môn đệ đến thành Giê-ri-khô. Khi Đức Giê-su cùng với các môn đệ và một đám người khá đông ra khỏi thành Giê-ri-khô, thì có một người mù đang ngồi ăn xin bên vệ đường, anh ta tên là Ba-ti-mê, con ông Ti-mê. ⁴⁷ Vừa nghe nói đó là Đức Giê-su Na-da-rét, anh ta bắt đầu kêu lên rằng : “Lạy ông Giê-su, Con vua Đa-vít, xin đủ lòng thương tôi !” ⁴⁸ Nhiều người quát nạt bảo anh ta im đi, nhưng anh ta càng kêu lớn tiếng : “Lạy Con vua Đa-vít, xin đủ lòng thương tôi !” ⁴⁹ Đức Giê-su đứng lại và nói : “Gọi anh ta lại đây !” Người ta gọi anh mù và bảo : “Cứ yên tâm, đứng dậy, Người gọi anh đây !” ⁵⁰ Anh mù liền vắt áo choàng lại, đứng phắt dậy mà đến gần Đức Giê-su. ⁵¹ Người hỏi : “Anh muốn tôi làm gì cho anh ?” Anh mù đáp : “Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được.” ⁵² Người nói : “Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh !” Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi.

Đó là lời Chúa

Reading 1   **JER 31:7-9**

Thus says the LORD:
Shout with joy for Jacob,
exult at the head of the nations;
proclaim your praise and say:

The LORD has delivered his people,
the remnant of Israel.
Behold, I will bring them back
from the land of the north;
I will gather them from the ends of the world,
with the blind and the lame in their midst,
the mothers and those with child;
they shall return as an immense throng.
They departed in tears,
but I will console them and guide them;
I will lead them to brooks of water,
on a level road, so that none shall stumble.
For I am a father to Israel,
Ephraim is my first-born.
The Word of the Lord

Reading 2   **HEB 5:1-6**

Brothers and sisters:
Every high priest is taken from among men
and made their representative before God,
to offer gifts and sacrifices for sins.
He is able to deal patiently with the ignorant and erring,
for he himself is beset by weakness
and so, for this reason, must make sin offerings for himself
as well as for the people.
No one takes this honor upon himself
but only when called by God,
just as Aaron was.
In the same way,
it was not Christ who glorified himself in becoming high priest,
but rather the one who said to him:
*You are my son:
this day I have begotten you;*

just as he says in another place:
*You are a priest forever
according to the order of Melchizedek.*

The Word of the Lord

Gospel   **MK 10:46-52**

As Jesus was leaving Jericho with his disciples and a sizable crowd,
Bartimaeus, a blind man, the son of Timaeus,
sat by the roadside begging.

On hearing that it was Jesus of Nazareth,
he began to cry out and say,

"Jesus, son of David, have pity on me."

And many rebuked him, telling him to be silent.

But he kept calling out all the more,

"Son of David, have pity on me."

Jesus stopped and said, "Call him."

So they called the blind man, saying to him,

"Take courage; get up, Jesus is calling you."

He threw aside his cloak, sprang up, and came to Jesus.

Jesus said to him in reply, "What do you want me to do for you?"

The blind man replied to him, "Master, I want to see."

Jesus told him, "Go your way; your faith has saved you."

Immediately he received his sight
and followed him on the way.